

<p style="text-align: center;">A Set of Wooden Bowls by Ruth A. Rin</p>	<p style="text-align: center;">מערכת קערות-העץ מאת רות א. רין</p>
<p>Advancing to my later years, Intense emotions do appear. Bygone times scanned in my mind Where happy occasions are enshrined.</p> <p>Downsizing – a task to be done, I inspect household items, one by one. A wooden bowl set I find evokes Memories of meals shared with kinfolk.</p> <p>In past dwellings these bowls have been, Friends and family they have seen, Conversations they have heard, Some were happy, others sad.</p> <p>They have served me to and fro, Now it's time to let them go. To daughter Dahlia they'll bring joys, Delicious meals with husband and boys.</p> <p>Though childhood meals they may recapture, These bowls will now gain a new chapter. Now they will serve some new concoctions, Her own recipes of other options.</p> <p>With a slight tear in my eye, Where have all the years gone by? Into my car these bowls are transported From my house to be deported.</p> <p>To Dahlia's house I set out to visit, Loving words we both did speak She played piano with spunk and spirit Her rendition of the "Pathétique".</p> <p>I watched her with care unpack these bowls, Into kitchen cupboards, stacked away, It almost seemed like we've changed roles, My heart's full of love for her today.</p> <p>Hosting large dinners belongs to my past, With poignancy I now realize. This is the torch that's being passed. The way of the world, I surmise</p> <p>Ruth A. Rin, © 2024 See other works and translations by Ruth Rin</p>	<p>אועדות להן שנותי המתקדמות רגשות עזים, מחשבות עמקות. בסקירת זכרונות הנצורים עדנים ארועים משמחים אכן צצים.</p> <p>להמעיט ברכוש – זאת המשימה כל חפץ וחפץ נבדק בקפידה. והנה נתקלתי בקערות-עץ יפות שהעלו זכרונות ארוחות משפחתיות.</p> <p>בכל מעונותי אותי הן ליוו, חברים ובני-משפחה תמיד הן כיבדו. למאות שיחות היו הן עדות, חלקן עצובות, אף רובן משמחות.</p> <p>הן שרתו אותי כהנה וכהנה, אף הגיעה העת בה ממני תיפרדנה. לבית בתי דליה הן נועדות לארוחות משפחתיות ולשמחות מרובות.</p> <p>זכרונות העבר צפונים בהן, אף פרק מיוחדש צפוי להן. יוגשו בהן תבשילים אחרים, שיוכנו לפי מתכונים חדשים.</p> <p>והנה זולגות עיני דמעה קטנה, כיצד חלפו שנים, שנה רדפה שנה? את הקערות למכונית הוצאתי, מביתי אותן הגליתי.</p> <p>המטען לידי, אל בית דליה יצאתי. אזירה נעימה בביתה שם מצאתי. במרץ והתלהבות בפסנתר היא ניגנה את ה"פת'טיק" מאת בטהובן – יצירה נפלאה.</p> <p>התבוננתי כשאת החבילה היא פרקה, את הקערות בארון בטעם סידרה. נדמה שהתחלפנו בתפקידים לבי גדוש אהבה, רגשות מפעימים.</p> <p>מעורבים הם הרגשות, כי אירוח אצלי יפחת עד מאוד. זה הלפיד מדור לדור מועבר. זאת דרכו של עולם מני אז ומכבר.</p> <p style="text-align: right;">© 2024 רות א. רין</p>